

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי אפשר ה"נ.	רב:											◇
תריסין היינו טעמא דלא, דכי שלים זינייהו קטלי בגוייהו.	איכא דאמרי:											◇
מוכרים להם תריסין	יש אומרים:											◇
דכי שלים זינייהו מערק ערק.												◇
הלכה כיש אומרים.	רב נחמן אמר רבה בר אבהו:											◇
אין מוכרין להן עשיות של ברזל מ"ט? משום דחלשי מינייהו כלי זיין.	רב אדא בר אבהו:											◇
אי הכי, אפילו מרי וחציני נמי												◇
בפרזלא הינדואה.	רב זביד:											◇
והאידנא דקא מזבנין												◇
לפרסאי דמגנו עילוון.	רב אשי:											◇
עגלים וסייחים.												◇
מתיר בשבורה, מפני שאינה יכולה להתרפאות ולחיות.	תניא: רבי יהודה:											◇
והלא מרביעין עליה ויולדת, וכיון דמרביעין עליה ויולדת אתו לשהוייה	אמרו לו:											◇
לכשתלד.	אמר להן: [רבי יהודה]											◇
אלמא, לא מקבלת זכר.												◇
בן בתירא מתיר בסוס.												◇
מתיר בסוס, מפני שהוא עושה בו מלאכה שאין חייבין עליה חטאת	תניא: בן בתירא:											◇
אוסר מפני ב' דברים, אחד משום תורת כלי זיין, ואחד משום תורת בהמה גסה.	רבי:											◇
בשלמא תורת כלי זיין איכא, דקטיל בסחופיה, אלא תורת בהמה גסה מאי היא?												◇
לכשיזקין מטחינו ברהיים בשבת.	רבי יוחנן:											◇
הלכה כבן בתירא.	רבי יוחנן:											◇
שור של פטם, מהו?	איבעיא להו:											◇
תיבעי לרבי יהודה, תיבעי לרבנן תיבעי לרבי יהודה, עד כאן לא קא שרי רבי יהודה - אלא בשבורה דלא - אתי לכלל מלאכה, אבל האי דכי משהי ליה אתי לכלל מלאכה - אסור, או דלמא אפילו לרבנן לא קא אסרי התם - אלא דסתמיה לאו לשחיטה קאי, אבל האי דסתמיה לשחיטה קאי, אפילו רבנן שרו?												◇
של בית רבי היו מקריבין שור של פטם ביום אידם, חסר ד' ריבבן שאין מקריבין אותו היום אלא למחר, חסר ד' ריבבן שאין מקריבין אותו חי אלא שחוט. חסר ד' ריבבן שאין מקריבין אותו כל עיקר מ"ט? לאו משום דלמא אתי לשהויי.	ת"ש, דאמר רב יהודה אמר שמואל:											◇
ולייטעמיך, שאין מקריבין אותו היום אלא למחר - מאי טעמא? אלא, רבי מיעקר מילתא בעי, וסבר: יעקר ואתי פורתא פורתא.												◇
וכי משהי ליה, בריא ועביד מלאכה												◇
אמר לי זבידא: בר תורא משהינן ליה ועביד על חד תרין.	רב אשי:											◇
אין מוכרין להם דובין ואריות וכל דבר שיש בו נזק לרבים.												◇

<p>disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement ■ קושיא-challenge שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
אין בונין עמהם בסילקי, גרדום, איצטדייא ובימה, אבל בונין עמהם בימוסאות ובית מרחצאות.													טז.
הגיע לכיפה שמעמידין בה עבודת כוכבים - אסור לבנות.													טז.
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס, אבל לא למכירה	רב חננין בר רב חסדא, ואמרי לה אמר רב חנן בר רבא אמר רב:												טז.
אף למכירה, מקום שנהגו למכור - מוכרין, שלא למכור - אין מוכרין.	ואני אומר: [רב חנן בר רבא]												טז.
אין מוכרין להן דובין ואריות ולא כל דבר שיש בו נזק לרבים	תנן:												טז.
טעמא דאית ביה נזק לרבים, הא לית ביה נזק לרבים שרי													טז.
בארי שבור, ואלביא דרבי יהודה.	רבה בר עולא:												טז.
סתם ארי שבור הוא אצל מלאכה.	רב אשי:												טז.
כשם שאין מוכרין להן בהמה גסה, כך אין מוכרין להן חיה גסה ואפילו במקום שמוכרין להן בהמה דקה, חיה גסה אין מוכרין להן	מיתבי:												טז.
תיובתא דרב חנן בר רבא תיובתא.													טז.
רבינא רמי מתניתין אברייתא ומשני													טז.
אין מוכרין להן דובין ואריות ולא כל דבר שיש בו נזק לרבים	תנן:												טז.
טעמא דאית ביה נזק, הא לית ביה נזק - מוכרין													טז.
כשם שאין מוכרין בהמה גסה, כך אין מוכרין חיה גסה, ואפילו במקום שמוכרין בהמה דקה, חיה גסה אין מוכרין	ורמינהי:												טז.
בארי שבור, ואלביא דר' יהודה.	ומשני: [רבינא]												טז.
סתם ארי שבור הוא אצל מלאכה.	רב אשי:												טז.
מאן לימא לן דארי חיה גסה היא? דלמא חיה דקה היא.	מתקף לה רב נחמן:												טז.
רב אשי דייק מתניתין ומותיב תיובתא	[רב אשי]												טז.
אין מוכרין להן דובים ואריות ולא כל דבר שיש בו נזק לרבים	תנן:												טז.
טעמא דאית ביה נזק, הא לית ביה נזק מוכרין, וטעמא ארי, דסתם ארי שבור הוא אצל מלאכה, אבל מידי אחרינא דעביד מלאכה לא													טז.
תיובתא דרב חנן בר רבא תיובתא.													טז.
וחיה גסה מיהת מאי מלאכה עבדא?													טז.
אמר לי מר יהודה דבי מר יוחנני: טחני ריחים בערודי.	אביי:												טז.
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס.	רבי זירא: כי הוינן בי רב יהודה, אמר לן: גמירו מינאי הא מילתא, דמגברא רבה שמיע לי, ולא ידענא אי מרב אי משמואל:												טז.
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס	כי אתאי לקורקוניא, אשכחתייה לרב חייא בר אשי ויתיב וקאמר משמיה דשמואל:												טז.
אמינא: ש"מ משמיה דשמואל איתמר.	[רבי זירא]												טז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס	כי אתאי לסורא, אשכחתייה לרבה בר ירמיה דיתיב וקא"ל משמיה דרב:											◇	טז:
אמינא: ש"מ, איתמר משמיה דרב ואיתמר משמיה דשמואל.	[רבי זירא]												טז:
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס	כי סליקת להתם, אשכחתייה לרב אסי דיתיב וקאמר, אמר רב חמא בר גוריא משמיה דרב:											◇	טז:
ולא סבר לה מר דמאן מרא דשמעתתא רבה בר ירמיה?	אמרי ליה: [רבי זירא]												טז:
פתיא אוכמא, מינאי ומינך תסתיים שמעתא.	א"ל: [רב אסי]												טז:
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס.	איתמר נמי, א"ר זירא אמר רב אסי אמר רבה בר ירמיה אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:												טז:
אין בונין כו'.												■	טז: <
ג' בסילקאות הן: של מלכי עובדי כוכבים, ושל מרחצאות, ושל אוצרות.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן											◇	טז:
ב' להיתר ואחד לאיסור, וסימן: (תהלים קמט) לאסור מלכיהם בזיקים.	רבא:											◇	טז:
כולם להיתר.	ואיכא דאמרי, אמר רבא:											◇	טז:
אין בונין עמהן בסילקי, גרדום, איצטדייא ובימה.	והתנן:											‡	טז:
אימא: של גרדום ושל איצטדייא ושל בימה.												!	טז:
כשנתפס ר"א למינות, העלהו לגרדום לידון.	ת"ר:											○	טז:
אמר לו אותו הגמון: זקן שכמותך יעסוק בדברים בטלים הללו?												○	טז:
אמר לו: נאמן עלי הדיין.	[רבי אלעזר]											○	טז:
כסבור אותו הגמון: עליו הוא אומר, והוא לא אמר אלא כנגד אביו שבשמים.												○	טז:
אמר לו: הואיל והאמנתי עליך, דימוס, פטור אתה.												○	טז:
כשבא לביתו נכנסו תלמידיו אצלו לנחמו, ולא קיבל עליו תנחומין.												○	טז:
אמר לו ר"ע: רבי, תרשיני לומר דבר אחד ממה שלימדתי?	[רבי עקיבא]											○	טז:
אמר לו: אמור.	[רבי אלעזר]											○	טז:
אמר לו: רבי, שמא מינות בא לידך והנאך, ועליו נתפסת?	[רבי עקיבא]											○	טז: